TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2018
Jaargang 26

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel

Albert Heijn Boonaerts Heeze

HSLnet

Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE

Piet van Mierlo aannemer Leende

tableaux mediamakers

BIO RACER

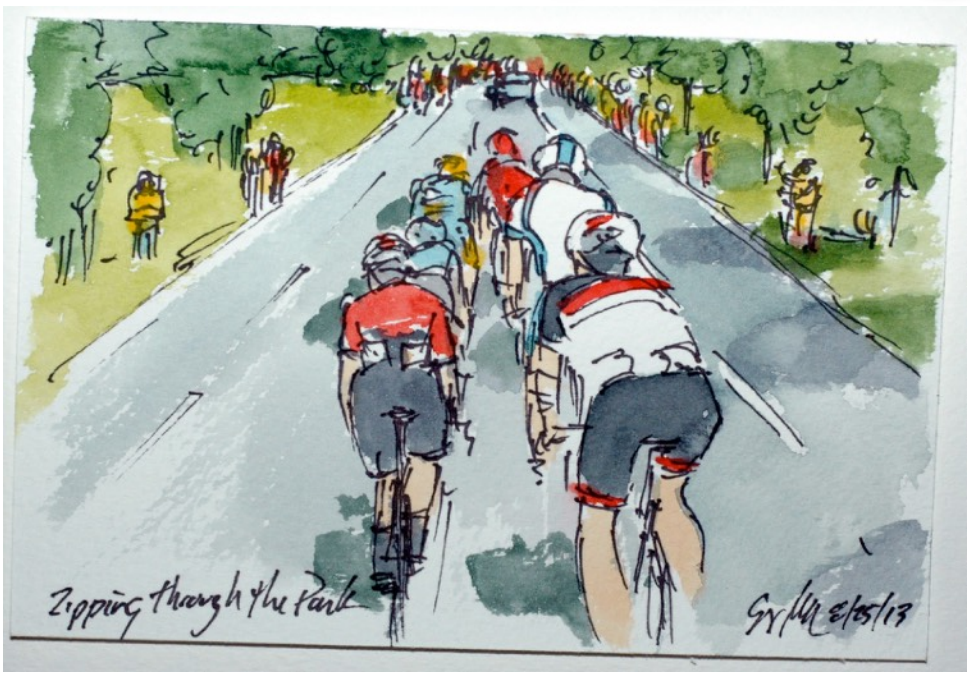

P 2 Van de Redactie
P 3 Van de Voorzitter
P 4 Agenda Algemene Vergadering d.d. 23 nov. 2018
P 5 De Mijl van Mares
P 6 Fietsweek Barcelonette 2018
P 7 Toertocht Kromme Rijnstreek
P 8 Diekirch - Valkenswaard 2018
P 9 Winterprogramma 2018
P 10 Heezer Fiets Weekend
P 11 De Halve van Eindhoven

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

We hebben wederom een goed gevulde Toerflits. En niet alleen over fietsen deze keer. Onze leden willen ook hardlopen en daarom een verslag van de halve marathon van Eindhoven. Maar we beginnen met de voorzitter die het fietsjaar 2018 met mooie woorden beschrijft.

Natuurlijk hebben we ook verslagen van allerlei fietstochten. Bijvoorbeeld Diekirch Valkenswaard die erg koud was en waar de wind de verkeerde richting op stond. Of de Mijl van Mares waar de snelheid op Speedy Gonzales tempo lag. We hebben dit seizoen enkele ritten buiten Brabant in het zaterdag programma opgenomen. Een daarvan was de Kromme Rijnstreek die de Utrechtse Heuvelrug aandoet. Jan de Jong heeft een leuk verslag erover geschreven.

Een verhitte maar wederom succesvolle HFW kan niet ontbreken. Het was echt heet deze zomer en dat hebben de deelnemers van de HFW moeten ervaren (en ook de vrijwilligers trouwens).

De fietsweek dit jaar was in Barcelonette Frankrijk. Een prima weekje met een grote groep van in totaal 29 deelnemers. Maikel van den Eijnden beschrijft zijn ervaring als eerste keer deelnemer. En Maikel was niet de enige die voor het eerst meeging; er waren 10+ fietsers die de bergen voor het eerst met TCHeeze beklommen.

We wilden ook een poging wagen om iemand de mooiste rit of fietservaring te laten beschrijven. Jac had daarvoor een artikel beloofd over zijn Honderd Cols Tocht, maar wegens de lengte van het verhaal is besloten om dat door te schuiven naar het volgende nummer van de Toerflits. Dat neemt niet weg dat andere bijdragen in dit kader van harte welkom zijn.

Op 23 November, 20 uur is de ALV in het Perron. In deze editie is de agenda van de avond te vinden. De notulen van de voorjaars ALV zijn in April reeds verstuurd, maar we zullen deze nog een keer sturen samen met de TF. We gaan op de ALV prijzen uitreiken aan sportievelingen en jubilarissen en kijken natuurlijk terug op de evenementen van het jaar. Het bestuur hoopt u daar te begroeten.

Veel leesplezier

Jac en Marc

Van de Voorzitter

Demarrage

Afgelopen week zag ik via NPO Gemist de Nederlandse documentaire "Demarrage". Hierin wordt een groepje West Brabantse toerfietsers gevolgd tijdens hun bijna dagelijkse rondjes door de omgeving. De mannen variëren in leeftijd van 70 tot 80 jaar en vormen een hecht clubje dat door weer en wind kilometers maakt. Ze zijn allemaal heel gewoon en heel herkenbaar, maar toch ontroerde de film mij door de bijzondere band die de mannen met elkaar hebben. Ze praten over alledaagse dingen, hun kwaaltjes en familie beslommeringen, maar hebben het ook openlijk over hun kwetsbaarheid en de betrekkelijkheid van het leven. Hun motto: "Zolang we nog blijven fietsen, leven we nog". Geen speld tussen te krijgen...! Ondanks hun leeftijd zijn de heren allesbehalve bezadigd: ze spreken elkaar aan als iemand een keer niet is komen opdagen of als het niet snel genoeg gaat ("Wat een spatadertempo vandaag!"). Regelmatig wordt er gezucht als er weer eens iemand probeert te demarreren. De mindere klimmer wordt door zijn maten omhoog geduwd als het even niet meer gaat. De mannen kennen elkaar door en door, houden elkaar voor de gek, maar staan ook in mindere tijden voor elkaar klaar. Een leuke en hartverwarmende documentaire, die ik iedereen kan aanbevelen!

Tijdens het kijken ontkwam ik er niet aan om parallellen te trekken naar onze eigen club. Ik herken het plezier in het samen kilometers maken door de wijde omgeving en de vele uren die je met elkaar doorbrengt. De vriendschap die je daardoor door de jaren heen met elkaar hebt opgebouwd, die verder gaat dan alleen de fietshobby. En natuurlijk ook de humor en het gezucht over de snelheid.

Afgelopen seizoen was er weer eentje met vele hoogtepunten. Ik heb zelf enorm genoten van een prachtige week in Barcelonnette met schitterende vergezichten en heel veel fietsplezier en gezelligheid. Maar het echte hoogtepunt van dit seizoen was voor mij het feit dat we er met zijn allen in zijn geslaagd om op de mooie zomeravonden weer samen te gaan fietsen. In gemengde groepen met een aangepast tempo. Met af en toe gezucht over de snelheid, maar ook met tijd om weer eens bij te kletsen met leden, waarmee je niet altijd samen fietst. Ik vond het heerlijke tochtjes en zie ernaar uit om deze herboren traditie volgend jaar verder voort te zetten. Mijn conclusie: het gaat er niet om hoe hard je fietst, maar DAT je fietst! 'Spatadertempo' of bloedgang, alles op zijn tijd...

Ik wens alle leden veel plezier tijdens het winterseizoen!

Stephan Eltink

Voorzitter Tourclub Heeze

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 23 november 2018 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Schoolstraat 48, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 23 februari 2018.**
3. **Mededelingen van het Bestuur en ingekomen stukken.**
4. **Bestuurssamenstelling: Bestuurslid Elegance gezocht.**
5. **Nieuwe privacy wetgeving (AVG).**
6. **Terugblik 2018 vanuit de commissies.**
7. **Rondvraag.**

PAUZE.

8. **Jubilarissen.**
9. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking.**
10. **Verslag TC Heeze Fietsweek 2018.**
11. **TC Heeze Fietsweek 2019.**
12. **Sluiting.**

De Mijl van Mares

Marc Klaassen

TCHeeze kreeg wederom een uitnodiging om deel te nemen aan de Grote Prijs van Cranendonck. Ofwel rondjes fietsen in Maarheeze in het voorprogramma van de Mijl van. Deze keer twee categorieën: recreanten en gevorderden. De laatste werd vorig jaar op eenzelfde manier georganiseerd; groepen van vier en de derde tijd telt. De recreanten versie is voor fietsers die maximaal 35 gemiddeld rijden. In eerste instantie wilden we met de gevorderden rijden, maar niet iedereen was daarvoor te porren (inclusief ondergetekende). We wilden het rustiger aan doen.

Een groep van zeven TCHeeze leden vertrokken om 3 uur naar Maarheeze; de groep bestond uit Bas Muller, Erwin Bovens, Stijn van Meerwijk, Niels Brusse, Martijn Gijsbers, Harry Mennen en ikke dus. Een paar rondjes inrijden en om pak em beet 16.30 konden we starten met een groep van 30+ mannen en 1 dame. De ritduur is 25 minuten rijden + 3 rondjes. Wat schreef ik eerder? Maximaal 35, tja jammer dan. Het ging gelijk volle bak en continu rond de 40. Enkelen gingen al na 1 ronde eraf en sommigen hielden het langer vol. Terwijl ik achterin peentjes zat de zweten, zag ik Stijn, Niels en Erwin af en toe kopbeurten maken. Ik bleef plakken daar, ondanks dat je dan nog steeds veel moet goed maken na de bochten. Maar enfin, Niels deed een ultieme poging twee ronden voor het eind met een goed geplaatste demarrage. Hij weet dat sprinten niet zijn ding is en dacht dit is mijn kans. En hij was weg, maar iets meer dan een halve ronde voor het einde werd ie opgehouden door achterblijvers en werd ie opgepikt. Zoals gewoonlijk in vlakke ritten werd het dus een sprintwedstrijd.

Basje werd vierde en Martijn ging voor plek 6. Het was een superervaring om voor publiek (en zeker ons Heezer clubke) daar in Maarheeze rondjes te maken. Volgend jaar wat mij betreft weer.

Fietsweek Barcelonette 2018

Maikel van den Eijnden

Zaterdag 1 september begon waar we met z'n allen zo lang op hadden gewacht: de 9de TC Heeze fietsweek, dit jaar in Barcelonnette in Zuid-Frankrijk. Voor mij de eerste keer en daarmee uiteraard extra spannend. In totaal waren we met een gezellige groep van 32 TC Heeze fietsers. Omdat ik nog nooit eerder mee was geweest op fietsweek, was ik benieuwd hoe ik dit zou ervaren en hoe het zou zijn om met zoveel mensen een hele week allerlei fietsactiviteiten te gaan ondernemen.

Na een lange (en helaas niet bekeuring vrije…) reisdag op zaterdag kwamen we aan het einde van de middag aan in Barcelonnette, waar reeds een groep van 8 fietsers de eerste hoogtemeters in de benen had zitten en een andere groep reeds de eerste alcohol in de maag. We bleken in het centrum van Barcelonnette te zitten in een simpel, maar goed hotel. Het dorpscentrum, inclusief een plein met allerlei terrasjes, lag op loopafstand en dat zou gedurende de week voor de meeste van ons als zeer fijn worden ervaren!

Zondag stond de Col de la Cayolle als eerste beklimming op het programma. Voor mijzelf een spannende start en de vraag of alle trainingskilometers voorafgaand aan de fietsweek ook nut hadden gehad. Na een tocht van ongeveer 30 km kwamen we op een hoogte van ongeveer 2.200 hoogtemeters boven, waarna we besloten om aan de achterkant van de Cayolle af te dalen en daar te gaan eten. Nadat we dit hadden gedaan gingen we via deze kant weer terug de Cayolle op, waarbij ik bovenop de berg verrast werd door een (onverwachte) regenbui, waardoor ik uiteindelijk zo'n beetje 20 km in de stromende regen moest afdalen. Bij terugkomst in het hotel bleek dit echter niets vergeleken bij de ontberingen die een aantal van ons die dag moesten doormaken, met in totaal een rit van 145 km met 4.000 hoogtemeters! Een diepe buiging voor degenen die dit gefietst hebben en haast verkleumd terug kwamen bij het hotel!

De tweede dag bestond voor mij uit een rustig dagje, omdat ik had besloten om bij te komen van de eerste klimdag. Dat betekende een dag met de Col d'Allos en de beklimming naar het skidorp Pra Loup. Een goede dag om de benen bij te laten komen van de hoogtemeters van dag 1 en alvast de voorbereiding voor de derde dag, wanneer we de befaamde Col de la Bonette zouden gaan beklimmen. Deze col zou 'het dak' van onze fietsweek zijn, met een totale hoogte van circa 2.800 meter, via een klim van ongeveer 26 km. Gelukkig kon ik bij de start aanhaken bij een mooi groepje, waardoor ik samen met een aantal van ons bijna de hele klim heb kunnen fietsen en we samen hebben kunnen genieten van het prachtige (en continue veranderende landschap) en de mooie uitzichten. Ik moet wel zeggen dat het laatste stuk voor mij zwaar was, maar des te gelukkiger was ik toen ik boven was. Uiteindelijk bleek iedereen de top te hebben bereikt, voor ons allemaal een grote prestatie! Na een mooie en lange afdaling aten we bij de voet van de col en kon ik daarna de energie nog vinden om naar het tweede ski dorp in de omgeving te fietsen, Super Sauze. Al met al

een super mooie dag, met in totaal 80 kilometers gefietst en bijna 2.200 hoogtemeters. Woensdag was voor mij de dag met het meeste aantal kilometers en misschien wel de mooiste uitzichten van de hele week. Na een start met de beklimming en afdeling van de Col de Vars hebben we 70 kilometer op glooiend terrein en langs het meer Lac de Serre-Poncon gereden. Met name de laatste 20 km in het wiel van 'tempobeul' Joost Snoeijen zal ik daarbij niet snel vergeten!

Tot aan donderdag hadden we gelukkig prachtig weer gehad (met dus een korte onderbreking op zondagmiddag), echter waren de voorspellingen voor donderdag niet goed. We besloten 's ochtends om deze dag een kort ritje te maken, naar de Col de Saint Anne. Achteraf gezien een goede keuze, want toen we rond half 12 terug waren in het hotel begon het te regen en dat stopte pas tegen het einde van de middag weer. Een onverwachts herstel dagje dus, die verder bestond uit het kijken van de etappe in de Vuelta en hangen in de bar / op het terras.

En toen kwamen we alweer aan op de laatste fietsdag van onze trip. Voor mezelf had ik besloten dat ik deze dag tot een maximum van 100 km zou fietsen, omdat ik mijn benen inmiddels toch wel begon te voelen. Ook voor vrijdag was later op de dag sprake van een kans op regen en daarmee zou een tocht van 100 km prima uitkomen. De beklimming naar de Col de Saint Jean stond daarbij op het programma. Voor een aantal van ons was dit ook een 'must have'. Zij hadden namelijk een stempelkaart, Le Brevet des 7 Cols de l'Ubaye. Voor de meeste was de Saint Jean het laatste nog ontbrekende stempeltje. Nadat de stempelpost was gevonden (wat uiteindelijk nog niet zo gemakkelijk bleek te zijn vanwege de plek waarop deze was geplaatst) reden we terug richting Barcelonnette, waar we de Col de Pontis passeerde. Dit was eigenlijk in de omgeving de laatste flinke col die ik nog niet had beklommen en daarom besloot ik samen met een aantal anderen ook deze beklimming nog mee te pakken. Uiteindelijk werd het daarmee toch nog een dag van 125 km en wederom stralend weer! Op zaterdag moesten we helaas weer terug naar huis. Ik kijk daarbij terug op een geweldige fietsweek voor mijzelf, die in de toekomst zeker smaakt naar herhaling. De hele week was top geregeld, waarvoor ik de organisatie (Jan, Wim, Joost en Rob) nogmaals hartelijk wil bedanken.

Toertocht Kromme Rijnstreek

Jan de Jong

In september is de laatste door de tourclub geplande zaterdag rit. Meestal vergeet ik me daarvoor in te schrijven maar dit jaar was ik het niet vergeten. Deze zaterdagrit was de tourtocht van de Kromme Rijnstreek. Deze tocht is een mooie rit over de Utrechtse heuvelrug en over de dijken langs de Kromme rijn en de Lek. Start in Houten met oa een stop in fort Honsdijk dat voor deze gelegenheid ook te bezichtigen was. Er waren maar 4 namen ingevuld op de TCH website, Marc Klaassen, Jan de Jong, Monique en Kim van Kessel. Ik reed met Marc de 145 km. Kim en Monique gingen samen voor de 100 km. Volgens de weersvoorspelling zou het droog blijven .... Op de Utrechtse heuvelrug waren een viertal beklimmingen met 35 tot maar liefst 60 meter hoogteverschil. Op de Amerongse bergweg kom je op het hoogste punt van 70 meter.

Maximum hellings percentage 6%. Na een week Barcelonnette stelt het niet veel voor maar toch leuk dat je in het midden van Nederland wat heuveltjes zijn.
De eerste pauze plaats was bij wieler cafe De Proloog in Amerongen. Tot dit punt was het goed te doen, wel met veel wind, maar het tweede gedeelte van de rit was veeeel zwaarder. Hier liep de route gedurende 30 kilometer over de dijken langs de Kromme Rijn en de Lek. Met een zeer harde wind schuin tegen. Op de dijk vang je dan heel veel wind, de brede rug van Marc bleek toch niet breed genoeg. Op het meest westelijke punt was de tweede pauze plaats in Fort Honswijk; dit is een oud fort uit de tijd van de Hollandse waterlinie. Het fort kon bezichtigd worden en er liep ook een erg enthousiaste gids rond om iets over het fort te vertellen.
Door de enthousiaste gids bleven we iets langer op het fort. Dit was echter niet zo'n goed idee omdat het weer ondanks de voorspelling snel slechter werd. Behalve een keiharde wind op de terug weg (nu wel een klein stukje mee) kwam er ook een hoosbui met hagel langs. Toen zijn we even gaan schuilen. Maar de laatste 20 kilometer bleef het regenen. De temperatuur zakte hierbij van 12 naar 6 graden. Maar al met al een mooie goed verzorgde rit, alleen er klopte niets van de weersvoorspelling. De dames van Kessel hadden met de 100 kilometer rit ook de zware tegenwind op de dijk moeten trotseren. Chapeau.

Diekirch-Valkenswaard 2018

Thijs, Ad en Mark

De dag van de waarheid kwam steeds dichterbij. De trainingen voor deze monstertocht hadden hun vruchten afgeworpen. Menig renner van TC Heeze had zijn trainingen gedaan en de nodige tochtjes gereden. Klim classic, Mendig Budel om er twee te noemen. Voor velen de laatste test voor de fietsweek in Barcelonette. De week voor de 40ste Diekirch Valkenswaard zijn de voorspellingen van de weergoden in Nederland en België alles behalve veel belovend. Regen en bewolking gedurende langere tijd op vrijdag en zaterdag. Weinig goeds voor een onbezorgde tocht. Op dinsdag voor de tocht in de TC Heeze app gaat het er al over. "Wie gaat er zaterdag rijden met de weersvoorspellingen die er zijn? We wachten wel tot het laatste moment! Met de voorspellingen die er nu zijn ga ik niet!. Wij melden ons af." Enkele van de apps die de revue passeren. Ad, Thijs en Mark gaan zeker rijden. Vrijdag voor vertrek in de ochtend is Ad nog op de app. "Wie wil kan nog mee?" Niemand is over te halen om mee te gaan. De eerste foto's van de feestavond ervoor komen op de app. Alle startnummers worden door Ad afgehaald. Thijs, Mark en hun vrouwen komen op vrijdag om 22:30 uur op de camping aan in Diekirch.

Het weer is koud maar de hele dag al droog. Alles voorbereid en een pilsje later gaan we slapen. In de ochtend hadden we met Ad afgesproken bij de start om de nummers in ontvangst te nemen. Die nacht slaat het weer om van droog naar regen. In de ochtend is het lichte regen die je wel voelt maar nat worden is er niet bij.

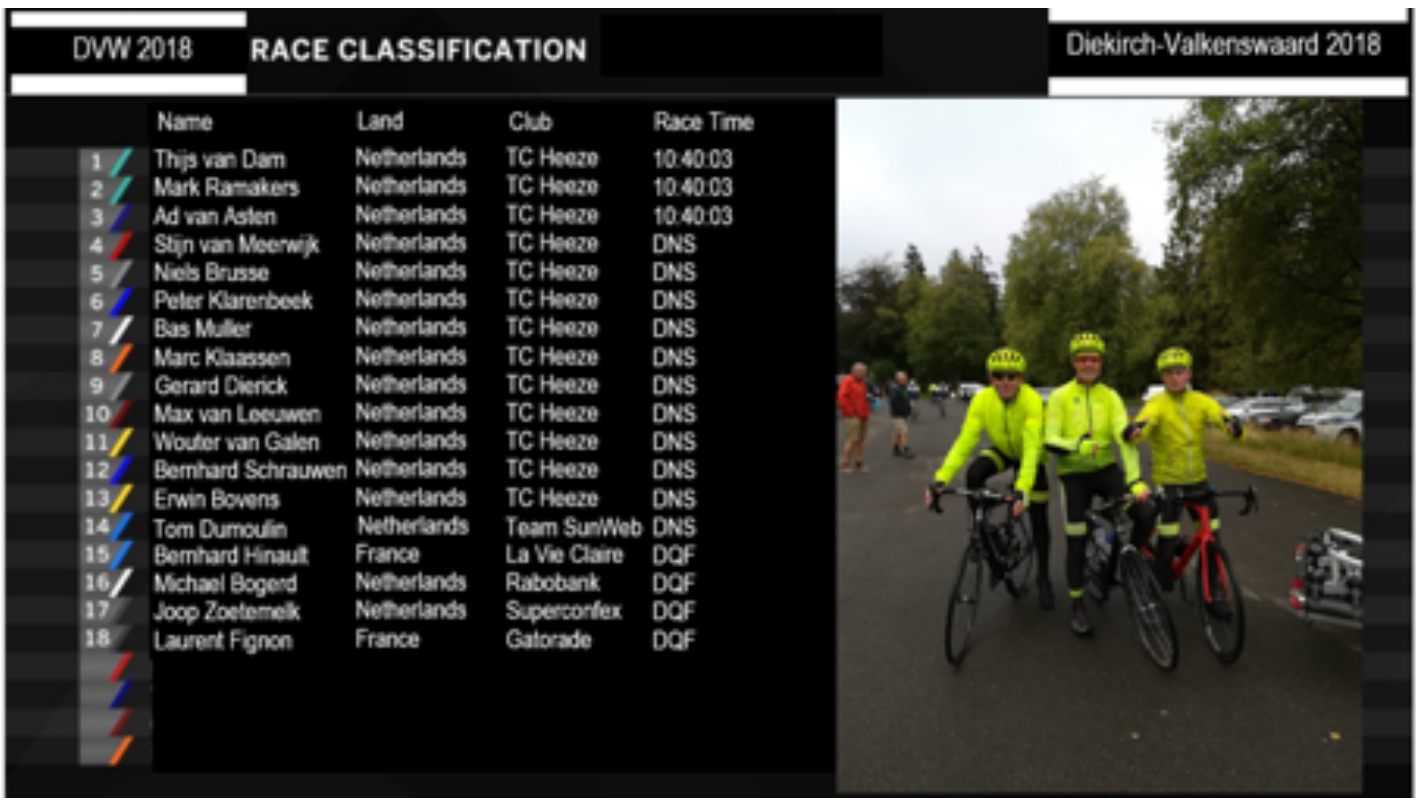

	Name	Land	Club	Race Time
1	Thijs van Dam	Netherlands	TC Heeze	10:40:03
2	Mark Ramakers	Netherlands	TC Heeze	10:40:03
3	Ad van Asten	Netherlands	TC Heeze	10:40:03
4	Stijn van Meerwijk	Netherlands	TC Heeze	DNS
5	Niels Brusse	Netherlands	TC Heeze	DNS
6	Peter Klarenbeek	Netherlands	TC Heeze	DNS
7	Bas Muller	Netherlands	TC Heeze	DNS
8	Marc Klaassen	Netherlands	TC Heeze	DNS
9	Gerard Dierick	Netherlands	TC Heeze	DNS
10	Max van Leeuwen	Netherlands	TC Heeze	DNS
11	Wouter van Galen	Netherlands	TC Heeze	DNS
12	Bernhard Schrauwen	Netherlands	TC Heeze	DNS
13	Erwin Bovens	Netherlands	TC Heeze	DNS
14	Tom Dumoulin	Netherlands	Team SunWeb	DNS
15	Bernhard Hinault	France	La Vie Claire	DQF
16	Michael Bogerd	Netherlands	Rabobank	DQF
17	Joop Zoetemelk	Netherlands	Superconfex	DQF
18	Laurent Fignon	France	Gatorade	DQF

Ontbijt gehad. Alles geregeld en proviand en materiaal is klaar. Dik aangekleed ivm de temperatuur die vrij laag is 10 graden bij vertrek. Bij de start staat Ad en zijn vrouw te wachten op ons. De nummers worden opgespeld en we vertrekken naar de start. Er staan 100 renners reeds in het vak en het is al 6:40 uur. 15 meter van de start lijn staan we te wachten op het start schot. Tegen de klok van 7:00 uur is het startvak volgelopen en staan er zo'n 700-800 deelnemers klaar.

De tocht in een vogel vlucht. Lichte regen en met natte wegen starten we in Diekirch. Koudste punt boven Zum Schwarzen Mann, een klein ski gebied op hoogste punt van 707 meter. Temperatuur 7 graden. We zorgen dat we snel beginnen aan een geweldige afdaling. De snelheid loopt op en zo ook uiteindelijk de temperatuur. Gedurende de komende 130 km zon en bewolking wisselen elkaar af en iedereen heeft een lekker tochtje voor de boeg. Temperaturen lopen langzaam op naar 20 graden. Het word een gezellig ritje naar Valkenswaard. Bij de stop in Geilenkirchen kiezen we ervoor om bij 23 graden en zon de kleding aan te passen naar kort en zonder regenjack. 5 km later worden we afgestraft door een fikse onweersbui (de enige van de dag!!!!). Half nat staan we te schuilen en te wachten op de zon. Bij het wegtrekken van de (harde) regen en de wind die gaat liggen vertrekken we verder naar de Nederlandse grens. 5 minuten na het schuilen breekt de hemel open en zitten we gevangen in het open veld. Schuilen is er niet bij. Door fietsen wordt het motto. Drijfnat in 5 minuten. De zon breekt direct daarna door samen met het opsteken van een harde noorderwind en die verdwijnen niet meer. Temperatuur is goed en de wind speelt vanaf dat moment parten. We rijden me zijn drieën in een niemandsland. Groepje opzoeken is het motto. Alle drie hebben we ons momentje van de sterkste maar ook de zwakste te zijn. Het wordt een slijtageslag door de flinke wind en natuurlijk de afstand. De post in Neeroeteren komt gelegen. We stappen na een kort pauze weer op en gaan met frisse tegenzin aan de laatste kilometers beginnen. Langs het kanaal is het vreselijk. De wind blijft duwen en nergens is er een mogelijkheid om te schuilen achter een bomenrij of een groepje mederenners. De renners die we in halen kunnen niet volgen en dus gaat het tussen Thijs, Ad en Mark en hun wilskracht. Bordje Valkenswaard komt in beeld en we kijken elkaar aan en zijn alle drie gesloopt. Het onthaal in Valkenswaard is mooi. De brandweer die een ludiek plateau heeft gemaakt waar je overheen fietst. Een volle markt (ondanks de late 18:30 uur aankomst) is een welkome injectie van adrenaline. We hebben het gered. De uitslag van deze slopende tocht zien jullie op de foto bij dit artikel.

Heren bedankt voor de steun gedurende deze tocht. Het pilsje wordt gedronken onder het motto: Eentje voor later in de boeken om terug te lezen en over te vertellen.

Winterprogramma 2018

Gerard Dierick

Datum		Ritnr.	Naam rit	Afstand	Richting
4/11/18		20	Lillertocht	75	Kaulille
11/11/18		22	(Herfst)bladerentocht	75	Heijthuisen
18/11/18		13	Landerijentocht	75	Nijnsel
25/11/18		37	Verrassingstocht	70	Weert
2/12/18		23	Net over de grens / Lozertocht	65	Hamont
9/12/18		24	Rondje Noord / Noorder Rondrit	65	Mortel
16/12/18		78	Weilandrit	60	Ospelerdijk
23/12/18		73	Bos en Weidetocht	60	Mierlo-Maarheeze
30/12/18		76	Bergeijkse Barrieretocht	60	Bergeijk
6/01/19		2	Vroege Vogels Tocht	55	Walik
13/01/19		55	Rondje Noord	60	Lieshout
20/01/19		3	Rondje Oost	60	Someren-Eind
27/01/19		65	Omloop vd Maisvelden	65	Hamont
3/02/19		93	2 provincientocht	65	Liessel
10/02/19		5	Teuten route	70	Hamont-Weert
17/02/19		8	Heidetocht	75	Weebosch
24/02/19		31	Omloop van het Zuiden/Rondje Zuid	75	Kaulille

Heezer FietsWeekend

Leny Thijs

Op 3, 4 en 5 augustus wordt wederom het Heezer Fietsweekend georganiseerd, en wel voor de 31e keer. Na alle getroffen voorbereidingen hebben we 30 vrijwilligers bereid gevonden om (wederom) hun medewerking te verlenen om dit evenement samen tot een succes te maken. Normaal gesproken kijken we al ruim een week van te voren wat de weersverwachting is en of we het droog kunnen houden. Echter dit jaar hebben we te maken met overmatige zon en (te) hoge temperaturen wat voor een fietsevenement ook weer niet gunstig is. Maar ja… we kunnen veel regelen behalve het weer.

Zoals gezegd hebben we dus 3 dagen volop zon en temperaturen van rond de 30 graden te verwachten. Op de eerste dag hebben we meestal de driedaagse inschrijvingen en is het bij de inschrijfpost een gezellige drukte. Veel mensen zijn al erg vroeg aanwezig en willen graag zo vlug mogelijk starten om voor de grote hitte weer terug te zijn. Op deze vrijdag gaan we via de Malpie richting Borkel en Schaft en vervolgens via het Belgische Hamont/Achel fietsen we door deze mooie bosrijke omgeving terug naar Heeze. Al puffend en zwetend komt iedereen terug en zijn blij dat ze een lekker koud pilsje kunnen nuttigen. Na deze eerste dag moeten we concluderen dat er toch zo ongeveer 100 mensen minder hebben ingeschreven in vergelijking met vorig jaar. Op zaterdag hebben we een mooie tocht via Mierlo, Lierop, Ommel en Someren. Vandaag mogen de deelnemers een half uur eerder starten en wel om 8.30 uur. Dit uiteraard vanwege de hitte. Vandaag is het nog iets warmer dan gisteren, maar de meeste fietsers gaan goed voorbereid op pad. Na 11.30 uur is er echter op de inschrijfpost niet meer zoveel bedrijvigheid. Ook vandaag noteren we een honderd deelnemers minder. Op zondag verwachten we meestal de meeste deelnemers. Vandaag is de hitte enigszins getemperd en zitten we niet boven de 30 graden. De opkomst is goed gespreid en we noteren toch een 400 deelnemers wat uitermate goed is. De route gaat

via Someren richting Budel en moet er gestempeld worden bij de Wielerbaan. Bij terugkomst op het sportpark is het zoals gebruikelijk weer een gezellige drukte en blijven veel deelnemers hangen op het terras. Om 18.00 uur wordt het Heezer Fietsweekend beëindigd en kunnen we toch terugkijken op een geslaagd weekend zonder ongelukken. Helaas hebben we dus per dag zo'n 100 deelnemers minder als andere jaren maar we hebben veel fietsers toch weer een goed en gezellig weekend bezorgd met onze mooie uitgezette routes.

Om 19.30 uur hebben we weer met de meeste vrijwilligers het weekend af kunnen sluiten met een gezellig diner en een lekkere borrel. Op naar het de 32e editie…….

Alle vrijwilligers die mee hebben geholpen hartelijk bedankt want het heeft jullie toch ook de nodige zweetdruppels gekost.

De Halve van Eindhoven

Thijs van Dam

Zaterdag 13-10-18 : The day before

Al sinds 1995 was er jaarlijks de vraag op het werk of ik mee ging lopen met de halve marathon van Eindhoven. Een mooi evenement en als jonge sportieve hond van 34 jaar deed ik samen met ongeveer 25 collega's mee. Elk jaar weer het vizier instellen op 1:45 en vanaf mei – juni werden de looptrainingen opgevoerd. Soms aangesloten bij Loopgroep LOGO waar je geholpen werd met de trainingen naar het Eindhovens evenement. In tegenstelling tot de georganiseerde toertochten bij het fietsen is de halve marathon van Eindhoven ook een feestje. De lopers worden in de watten gelegd door de organisatie en werkgevers en de toeschouwers raken in de olie door de horeca en muziek langs het parcours.

Sinds het fietsen bij TCH werd de keuze voor de halve van Eindhoven moeilijker door dat andere mooie evenement: Diekirch –Valkenswaard. Een tocht die ook enige voorbereiding vraagt. Hoe combineer je die trainingen? Bijna niet te doen. Accepteren dat het wel kan maar dat het geen toptijd wordt is het beste devies. Dus dit jaar ,voor het eerst weer sinds 5 jaar, toch weer de halve in plaats van een kwart van de estafettemarathon. (Richttijd 1:55 maar hoop op 1:52) Gelukkig blessurevrij want dat was de reden waarom ik ben gaan fietsen. Het grootste verschil met fietsen is dat tijdens het lopen de geest tot rust kan komen. Het hoofd gaat echt leeg en je verzint de mooiste oplossingen voor alledaagse problemen. Nadeel is dat je die na het douchen weer vergeten bent. (Of de Endorfine is uitgewerkt ☺️) Ik dacht dat dat gevoel bij fietsen ook kon ontstaan maar bij fietsen ben je toch veel geconcentreerder bezig met dat achterwiel van de medefietser en het verkeer om je heen.

Dit jaar dus de halve. Mark Ramakers is ook hier mijn vaste metgezel. Zijn voorbereiding was helemaal rampzalig. Diekirch gefietst, fietsweek gedaan, op vakantie geweest en twee weken voor het evenement tijd om een beetje te trainen. (Ook nog veldvoetbal en zaalvoetbal). Je bent dan wel 13 jaar jonger maar mijn voorspelling is dat ik je er dik uitloop. Sorry Mark.

Willie Hurxs gaat ook lopen en volgens Strava is hij mooi op dreef. Ik gun hem een mooie tijd zolang als ik maar één seconde sneller ben. (Beetje competitie hoort erbij Willie ☺️) En dan hebben we Patrick Groenen en Bas Snoeijen ook nog, maar die zijn van een andere orde. Zij hebben richttijden waar ik alleen nog maar over kan dromen.

Zondag 14-10-18

Om 12:30 mengen wij ons in het feestgedruis rondom de marathon. De stad leeft en feest. De zon brandt flink en overal heerst drukte. Omkleden in café Black Angus op de Dommelstraat, nog een laatste hapje en drankje, de groepsfoto en dan richting start. Het is echt warm dit jaar en dat betekent drinken, drinken en nog eens drinken. Ik heb een drankgordel om met vier gevulde flesjes maar weet eigenlijk al dat dat niet genoeg is. Het eerste flesje is al leeg voor de start want je staat dan al 20 minuten in de volle zon.

Na drie km rennen geeft Mark al door dat ik door moet lopen. Mijn tempo ligt te hoog. Ik loop door in een tempo van 5:20 per km maar na acht kilometer weet ik dat ook ik mijn idealen moet laten varen en dat het een overlevingstochtje wordt. Tempo eraf, hartslag onder controle en wilskracht op oneindig. Elke drankpost worden er twee bekers aangenomen en steeds beter leeggedronken. De twee gelletjes bewaar ik voor de zware momenten en dan doorharken. Vanaf kilometer 15 heb ik eigenlijk continue ziekenauto's gehoord. Een teken dat het een slagveld was. Ik finish uiteindelijk op 1:58:08, helemaal gesloopt. Zes minuten langzamer dan ik gehoopt had maar ik ben er blij mee. In onderstaand grafiekje zie je hoe het tempo bij de meeste renners na kilometer 9 instort.

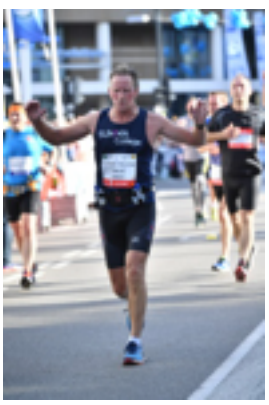

Patrick Groenen	1:41:22 (mooie tijd Patrick)
Bas Snoeijen	1:56:16 (Netjes Bas)
Willie Hurx	1:57:45 (Helaas voor mij : proficiat Willie)
Thijs van Dam	1:58:08
Mark Ramakers	2:13:33 (Tja , gezien het voorafgaande …)

Maandag 15-10-18 (the day after..)

Jongejongejonge wat zijn die traptredes hoog en waar zijn die beugels naast het toilet als hulpje bij het opstaan ? Wat heb ik een stijve bovenbeenspieren.

Maar ja ook dat gaat over. Ik ben tevreden en kijk terug op een mooie dag. Volgend jaar ? Wees verstandig Tieske en maak een keuze tussen de Diekirch –Valkenswaard en de Halve van Eindhoven.